

1. Ифтитоҳ такбири

اللَّهُ أَكْبَرُ

Аллоҳу акбар

Маъноси: Аллоҳ буюкдир.

2. Сано дуоси

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ

Субхана-ка Ллахумма ва би-хамди-ка ва табарака
сму-ка ва та'аля джадду-ка ва ля иляха гайрук

Маъноси:

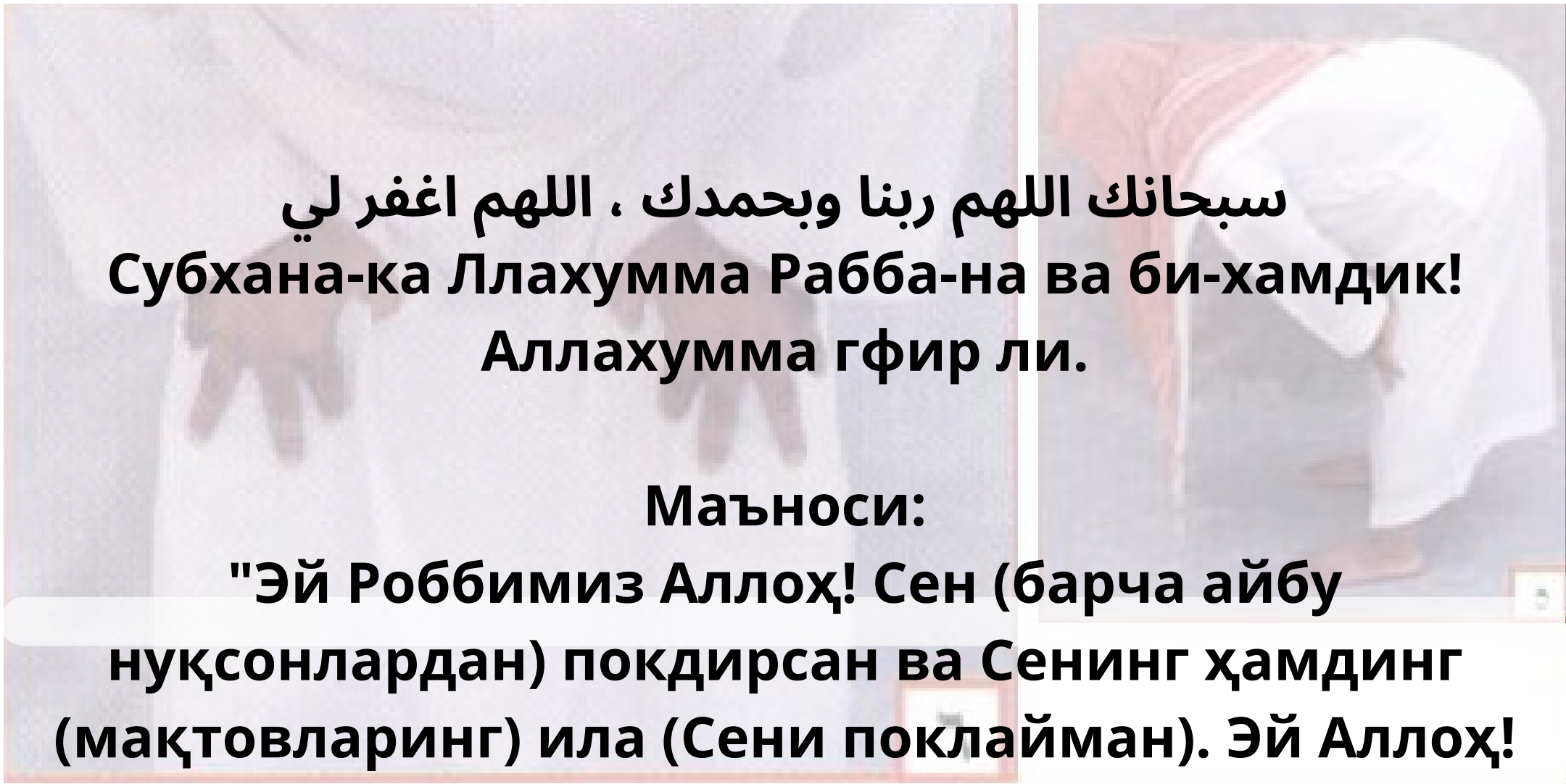
«Аллоҳим, Сен поксан, Сенга ҳамд бўлсин. Исминг
муборак, шон-шарафинг улуғ. Сендан бошқа илоҳ
йўқ».

3. Рукуда سبحان ربي العظيم

Субҳана роббийал азийм

Маъноси:

Эй буюк Роббим, Сен барча нуқсонлардан поксан

سبحانك اللهم ربنا وبحمدك ، اللهم اغفر لي
Субхана-ка Ллахумма Рабба-на ва би-хамдик!
Аллахумма гфир ли.

Маъноси:

"Эй Роббимиз Аллоҳ! Сен (барча айбу нуқсонлардан) покдирсан ва Сенинг ҳамдинг (мақтовларинг) ила (Сени поклайман). Эй Аллоҳ! Мени мағфират қил (гуноҳларимни кечир)!"
Бу дуони бир нечта саҳобалар, жумладан, Оиша розияллоҳу анҳо ривоят қилганлар.

4. Кавма

سمع الله لمن حمده

Сами'а Лаху ли-ман хамида-х.

Маъноси:

Аллоҳ Ўзига ҳамд айтган кишининг ҳамдини
эшитди

5. Кавмадан кейин

ربنا ولك الحمد حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه

**Рабба-на ва ля-ка ль-хамд, хамдан касиран
таййибан мубаракан фих!**

Хадис бу хакида:

Рифоъа ибн Рофеъ аз-Зуроқий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

**«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг орқаларида
намоз ўқиётган эдик. У зот рукуъдан бошларини кўтариб:**

**"Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ" (Аллоҳ Ўзига ҳамд айтган кишининг
ҳамдини эшитди), деганларида, орқадаги бир киши:**

**"Раббанá ва лакаль-ҳамд, ҳамдан касíрон тоййибан мубáрокан фíҳ"
(Эй Роббимиз, Сенга кўпдан-кўп, пок, муборак ҳамдлар бўлсин!) деди.
Намоз тугагач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: "Ҳозир ўша
сўзларни ким айтди?" деб сўрадилар.**

Ҳалиги киши: "Мен, ё Расулуллоҳ", деб жавоб берди.

**Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам: "Мен ўттиздан ортиқ
фариштанing ўша калималарни биринчи бўлиб ёзишга
шошилганини кўрдим", дедилар».**

Бу ҳадис энг мўътабар ҳадис тўпламларида келтирилган:

- **Саҳиҳ ал-Бухорий (799-ҳадис)**
- **Саҳиҳ Муслим (414-ҳадис)**
- **Абу Довуд, Термизий, Насоий ва бошқалар.**

**Бу ҳадис рукуъдан кейин тик турганда айнан шу узунроқ шаклдаги
ҳамдни айтишнинг жуда катта ажру савоби борлигини тасдиқлайди.**

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمِنْ شَيْءٍ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

"Рабба-на ля-ка ль-хамду Миль'а с-самáвáти ва миль'а ль-арды ва ма́ байна-хумá ва миль'а ма́ ши'та мин шай'ин ба'д" жумласи аввалги хамду сано дуосининг давоми ҳисобланади.

Маъноси (Ўзбекча таржимаси)

"(Бу ҳамд) осмонлар тўлгунича, ер тўлгунича, уларнинг ўртасидаги нарсалар тўлгунича ва Сен хоҳлаган бошқа нарсаларнинг барчаси тўлгунича (хамд бўлсин)!"

Бу сўзлар Аллоҳга айтиладиган мақтов ва шукронанинг чексиз, жуда улуғ ва кенглигини ифодалайди.

Ҳадис

Ҳақиқатан ҳам, бу дуо саҳиҳ ҳадисларга асосланган. Бу ҳадис Абу Саид ал-Худрий ва Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳумолардан ривоят қилинган.

Имом Бухорий ва Муслимнинг саҳиҳ тўпламларида келишича, Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам рукуъдан бош кўтарганда (яъни, имом "Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ" деганидан сўнг) ушбу тўлиқ дуони ўқирдилар:

"Раббанá ва лакаль-ҳамд, ҳамдан касíрон тоййибан мубáрокан фíҳ, миль'а-с-самáвáти ва миль'а-ль-арды ва миль'а ма́ байна-хумá ва миль'а ма́ ши'та мин шай'ин ба'д".

(Маъноси: "Эй Роббимиз! Сенга кўпдан-кўп, пок, муборак ҳамдлар бўлсин. (Бу ҳамд) осмонлар тўлгунича, ер тўлгунича, уларнинг ўртасидаги нарсалар тўлгунича ва Сен хоҳлаган бошқа нарсаларнинг барчаси тўлгунича (бўлсин)").

6. Сажда
سبحان ربي الأعلى

Субҳана роббийал аъла

Маъноси:
Эй улуғ Роббим, Сен бутун нуқсонлардан поксан

7. Икки сажда орасида отирганда

رب اغفر لي وارحمي واهدني وارزقني وعافني واجبرني

Рабби гфир ли ва-рхам-ни ва-хди-ни ва-рзук-ни ва 'афи-ни ва-джбур-ни.

Маъноси:

Эй Роббим! Мени мағфират қил (кечир), менга раҳм қил, мени ҳидоят қил, менга ризқ бер, менга офият (саломатлик) бер ва менинг камчиликларимни тўлдир (ҳолимни тузатгин)!

Ҳадис:

Бу дуонинг ўқилиши суннат эканлигини тасдиқловчи саҳиҳ ҳадислар мавжуд.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам икки сажда ўртасида:

"Аллоҳуммағфир лий, варҳамний, ваҳдиний, ва 'афиний, варзуқний (ва жбурний)"

(Маъноси: "Аллоҳим, мени кечир, менга раҳм қил, мени ҳидоят қил, менга офият бер ва менга ризқ бергин"), деб айтардилар».

Бу ҳадис Абу Довуд (850-ҳадис), Термизий (284-ҳадис) ва Ибн Можа (898-ҳадис) тўпламларида келтирилган.

Имом Термизий бу ҳадисни "ҳасан саҳиҳ" (яхши ва ишончли) деганлар.

"Ва-жбурний" (менинг камчиликларимни тўлдир/ҳолимни тузат) жумласи баъзи ривоятларда келган, баъзиларида эса фақат бешта сифатнинг ўзи зикр қилинган.

8. Жалса

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Аттаҳийй`ату лилл`аҳи вас-солав`ату ваттоййиб`ат.
Ассал`аму ъалайка аййуҳан- набиййу ва роҳматулл`оҳи
ва барок`атуҳ. Ассал`аму ъалайн`а ва ъал`а
иб`адиллаҳис-с`олиҳ`ийн. Ашҳаду алл`а ил`аҳа
иллалл`оҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдуҳ`у ва
рос`улуҳ

Маъноси:

Мол, бадан, тил билан адо этиладиган бутун ибодатлар
Аллоҳ учундир. Эй Набий! Аллоҳнинг раҳмати ва
баракоти Сизга бўлсин. Сизга ва солиҳ қулларга
Аллоҳнинг саломи бўлсин. Иқрорманки, Аллоҳдан ўзга
илоҳ йўқ. Ва яна иқрорманки, Муҳаммад, алайҳиссалом,
Аллоҳнинг қули ва элчисидирлар

9. Саловот

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Маъноси:

Аллоҳим, Иброҳим ва унинг оиласига раҳмат этганинг каби,
Муҳаммад ва ул зотнинг оиласига раҳмат айла, Сен ҳамду мақтовга
лойиқ ва буюк Зотсан. Аллоҳим, Иброҳим ва унинг оиласига
баракотингни эҳсон этганинг каби Муҳаммад ва ул зотнинг оиласи
устига ҳам баракотингни эҳсон айла. Сен ҳамду мақтовга лойиқ ва
буюк Зотсан.

10. Намоздан кейин дуо

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ
فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

Аллахумма ин-ни а'узу би-ка мин 'азаби джаханнама ва мин
'азаби ль-кабри ва мин фитнати ль-махйа ва-ль-мамати ва мин
шарри фитнати ль-масихи д-даджжалъ.

Маъноси:

Аллоҳим, мен Сендан жаҳаннам азобидан, қабр азобидан, ҳаёт
ва мамот фитнасидан ва Масих Дажжол фитнаси ёмонлигидан
паноҳ сўрайман

Ҳадис матни (ўзбекча таржимаси)

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) шундай дедилар:

«Қачон бирортангиз (намозда) ташаҳҳудни ўқиса, тўрт нарсадан Аллоҳдан паноҳ сўрасин:

«Аллоҳим, мен Сендан жаҳаннам азобидан, қабр азобидан, ҳаёт ва мамот фитнасидан ва
Масих Дажжол фитнаси ёмонлигидан паноҳ сўрайман», десин».

Имом Муслим ривояти.